

[Kofod-Svendsen]

Begrundelse

Nogle avisartikler i foråret og sommeren 1988 har beskrevet de voldsomme chikanerier, som visse samfundsdebattører udsættes for. Det går især ud over personer, der udtaler sig til fordel for flygtninge og indvandrere.

Chikanerierne har mange former, og de har stået på i flere år. Ifølge B.T. onsdag den 24. februar 1988 bruger sociologen Jacques Blum 2 timer om dagen på at afbestille aviser, bøger, kosmetik, kondomer, plakater, livsforsikringer, sprogundervisning m.m., som fremmede mennesker bestiller i hans navn. De værste chikanerier er dog trusler på livet, som fremsættes under mere eller mindre raffinerede former.

For nogle debattører bliver chikanerierne så belastende, at de blandt andet af hensyn til familien må opgive deres skribentvirksomhed. Det er yderst betænkeligt, at grupper i det danske samfund kan få held med at true andre fra at deltage i den offentlige debat, uanset hvor i det politiske spektrum de befinder sig.

Ministeren bør derfor undersøge omfanget og alvoren i disse chikanerier med henblik på at få dem stoppet.

Svar (26/10 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg er naturligvis enig i, at enhver skal kunne deltage i den almindelige samfundsdebat uden at blive udsat for chikane og andre overgreb.

Rigspolitichefen har i anledning af det stillede spørgsmål over for Justitsministeriet oplyst, at man ikke er i besiddelse af statistiske oplysninger, der nærmere kan belyse omfanget af sådanne chikanerier.

Jeg er imidlertid overbevist om, at også politiet ser med betydelig alvor på en sådan chikane, og den stedlige politimester har da også i medfør af straffelovens § 265 mulighed for at meddele en person en advarsel (forbud) mod at krænke en andens fred ved at trænge sig ind på vedkommende, forfølge vedkommende med skriftlige eller telefoniske henvendelser eller på anden lignende måde forulempe den pågældende.

Skulle der som anført i begrundelsen for spørgsmålet eventuelt være tale om trusler på livet eller andre strafbare forhold, vil politiet naturligvis – som i andre straffesager, hvor politiet modtager en anmeldelse om et formodet

strafbart forhold – foretage den fornødne politimæssige efterforskning med henblik på opklaring og strafforfølgning af forbrydelsen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 24:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter, lov om indeksregulerede realkreditlån, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om leje. (Långivning i forbindelse med ejerskifte, udvidelse af udlånsadgangen i andre OECD-lande, fremme af privat udlejningsbyggeri m.v.).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).
(Fremsat 5/10 88).

Lovforslaget sættes til behandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Der er jo 3 hovedelementer i forslaget, og det første – om en begrænsning af adgangen til at yde realkreditlån ved de såkaldte fiktive handler med udlejningsejendomme, f.eks. mellem beslægtede personer eller selskaber – finder vi fornuftigt og nødvendigt, og den del af forslaget kan vi støtte.

Det andet – om at tilpasse realkreditinstitutternes muligheder for at yde lån i OECD-lande, også når det drejer sig om ejerskiftelån – er vi ligeledes positive over for. Vi vil dog se nærmere på bestemmelsernes udformning i udvalget, idet jeg har bemærket, at boligministeren ønsker en bemyndigelse til eventuelt at lade forsøgsrammen på de 5 pct. af reservefondsmidlerne stige, og det vil vi nok være betænkelige over for, da det for os er afgørende, at de hjemlige låntagere ikke lider nogen form for skade, fordi man engagerer sig i udlandsbelåning. Det vil vi altså se nærmere på i udvalget.

Den tredje del af forslaget – om indførelse af en ny finansieringsmodel for de efter vores opfattelse spekulationsbefængte og profitgivende udlejningsboliger – må vi tage klart afstand fra.

Som boligministeren gør opmærksom på, er der i de sidste 10–15 år ikke opført nye private udlejningsboliger, og det skyldes, at der har været en god udvikling i boligpolitikken. Skiftende socialdemokratiske regeringer har stået